

TRIDSIATA TRETIA NEDEĽA CEZ ROK C

Pamätám si zo svojich študentských čias, keď som po vyučovaní čakal na autobusovej zástavke a rozprával sa s podobne čakajúcimi ako ja, zrazu sme videli ako prichádzala skupina asi dvadsiatich ľudí, ktorí sa ponáhľali do nejakej budovy. Boli sviatočne oblečení a keď sme sa ich opýtali, kam sa tak ponáhľajú, tak ich odpoveď znela, že idú do modlitebne, lebo dnes večer bude koniec sveta. Hneď som vedel, že sa jedná o sektárov, ktorí z nejakých výpočtov vypočítali deň aj hodinu konca sveta. Pravdaže, pousmiali sme sa a ja som im povedal, že ja osobne z Biblie viem, že o tom dni nikto nevie, iba nebeský Otec. Ako to viete vy? Neviem, ako sa tváрили potom, keď sa ich predpoveď nestala. Veľa je aj v dnešnej dobe ľudí, žiaľ aj medzi katolíkmi, ktorí sa zháňajú napríklad za prorockými Sibily alebo inými, ktoré prorokujú, kedy bude koniec sveta. Radi by sme to vedeli aj my?

Na budúcu nedeľu, sviatkom Krista kráľa, nám končí liturgický rok, ktorý sa nezhoduje s občianskym koncom roka. Pri tejto príležitosti nám Cirkev dáva možnosť pri svätých omšiach zamýšľať sa nad poslednými vecami človeka, čo v teológii nazývame Eschatológia. Tak aj dnešnú nedeľu si máme možnosť vypočítať stať z Lukášovho evanjelia, ktoré opisuje v predpovedi Pána Ježiša skazu jeruzalemského chrámu. Táto sa odohrala v roku 70, keď Rimania po takmer troch rokoch obliehania Jeruzalema mesto dobyli a chrám úplne zničili. Hrôzy, ktoré sa tam v tomto čase udiali, opisuje očitý svedok, Žid - Jozef Flávius, a to vo svojej knihe Židovská vojna.

Konkrétnejší v tejto myšlienke o konci sveta je evanjelista Marek. On opisuje príchod Syna človeka v čase, o ktorom to nikto nevie (porov. Mk 13, 24-32) a zároveň opisuje Ježišovu predpoveď, čo sa bude diať predtým, ako sa jeho príchod uskutoční. Aby sme správne pochopili jeho slová, musíme si uvedomiť, že odzneli pred dvetisíc rokmi Ježišom povedané a trochu neskôr napísané. Vtedy mali ľudia inú predstavu o zemi, o svete, o vesmíre ako my dnes. Pán Ježiš nemal úmysel ľudí učiť zemepis či astronómiu, ale náboženské pravdy. On nás učí svoju náboženskú nauku v tom zmysle, aby ľudia boli pripravení, keďže nevieme, kedy bude koniec sveta a tiež koniec nášho života. Hovorí: „Toto všetko, na čom si vy ľudia zakladáte, raz pominie. Pominie sa slnko, mesiac, zem, hviezdy, len Boh zostane naveky a s ním všetci tí, ktorí sú mu tu na zemi vo viere verní.“ V dnešnom evanjeliu podľa Lukáša Pán Ježiš tiež spomína hrozné udalosti a katastrofy preto, aby sme sami vytušili, že svet naplnený takýmito hrôzami nemôže byť definitívnou vlasťou pre jeho milovaných synov a dcéry. Definitívna vlasť Božieho ľudu musí byť taká krásna, že v nej nebudú nijaké zemetrasenia, vojny, nijaké choroby, nijaký hlad, nijaké krivdy, nijaká smrť.

Naša definitívna vlasť musí byť dokonale krásna a večná. Pán Ježiš o nej povedal, že v dome nebeského Otca je mnoho príbytkov, ktoré sú pripravené pre nás, keď nás smrťou povolá z tohto sveta. A keďže medzi najpríjemnejšie udalosti v Ježovej dobe bola svadba, tak večný život prirovnal práve k tejto spoločenskej udalosti. V skutočnosti však podľa prísľubu Pána Ježiša naša definitívna vlasť znamená večné prebývanie u nebeského Otca, čiže v nekonečnej kráse, v nekonečnej radosti a v nekonečnej blaženosti, čo nevieme vysloviť žiadnymi slovami ani žiadnymi vetami. Ako som minulú nedeľu uviedol, že apoštol Pavol veľmi výstižne napísal vetu: „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú“ (1 Kor 2, 9).

Teraz chápeme, kam smeruje dnešné evanjelium. Nezazlievajte teda Pánu Ježišovi, že sa konkrétne nevyjadril k problému, ktorý trápi ľudí a nepoznajú odpoveď na to, kedy bude koniec sveta. On nás má tak veľmi rád, že nedovolí, aby sme vedeli, kedy bude koniec sveta a tiež, kedy nás Pán Boh povolá. A to je dobré, lebo čo by sme „vystrájali“, keby sme ten dátum poznali?

Keď som bol kaplánom, tak v našom dekanáte pôsobil už starší kňaz, ktorý bol veľmi veselý. V spoločnosti kňazov to bol on, ktorý nás rozveseľoval vtipmi, rôznymi zážitkami, čo prežil vo farnosti, na ulici, čo čítal v novinách, časopisoch, skrátka, vždy sme sa tešili, keď mala byť nejaká príležitosť stretnúť sa s ním. Jedného dňa neprišiel medzi nás. Všade ho hľadali. Vylomili zamknuté dvere na fare a jeho našli v posteli mŕtveho. V noci dostal infarkt. Predstavme si, keby bol večer vedel, že v túto noc umrie, bol by taký veselý? Prežíval by svoj život s vierou ako prípravu na večný život? Z tohto dôvodu Pán Ježiš neprezradil, kedy bude či už koniec sveta a ani neprezradí, kedy z tohto sveta odídeme.

A preto sa modlime takto: Pane Ježišu, už si nežiadam vedieť, kedy bude koniec sveta a ani to, kedy bude koniec môjho života. To je pre mňa už vedľajšie. Ale ťa prosím o to najhlavnejšie: pomôž mi, aby som až do mojej smrti v každej situácii života vytrval(a) vo viere a aby som dosiahol(a) večný život u nebeského Otca.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.